

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

37. De S. Vrsula & sodalib. eius, quàm benignè suffragentur illis in morte,
qui viuentes ipsas pio honore & cultu prosequuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

R.
vitam
is scri-
es no-
fesso-
, qua-
ructia-
m Ge-
ret, &
sasti-
audem
ncti in
it: cui
us adyo-
us fuis-
et, lau-
derant
us pul-
poluit,
a loco,

Gregorio
z quo ex-
colonien.

basilica,
ri ex illa
ti nomi-
a admis-
lo deau-
n basili-
cam

LIBER IIII.

457

cam incolæ vocitare consueverunt. Quodam autem tempore Euergilli Episcopi, qui tunc huius urbis erat antistes, capitis medietas, validis doloribus quatiebatur (erat autem tunc temporis in villa oppido proxima) quo dolore, ut diximus valde attenuatus, misit diaconem suum ad sanctorum basilicam. Et quia in ipsis templi medio puteus esse dicitur, in quo sancti post martyrium pariter sunt conieeti, collectum exinde puluerem, detulit sacerdoti: Verum vbi exinde caput attigit, exemplo dolor omnis exemptus est. Hæc ille, Porro huius operis Musini, quo basilica D. Georgonis aliquando exornata resplenduit, reliquæ & fragmenta conspiciuntur in crypta eiusdem basilicæ in pavimento sacelli D. Ioannis Evangelistæ, itemq; è regione in sacello D. Martini, & iuxta summum eiusdem cryptæ altare in pavimento. Numerus vero martyrum Thebaeorum in eadem basilica requiescentium creditur esse 318. Præterea SS. Maurorum 360. sicuti habet inscriptio basilicæ, & cantica Ecclesiastica dioecesis Colonien.

Thomas à Cantiprato in libro Apum, & repertur in libro perpetufo M. S. quens venerabilis prior Cartusie Coloniensis nobis communicavit. De S. Vrsula & sodalibus eius quæ benignè suffragentur illis in morte, qui viventes ipsas pio honore & cultu prosequuntur,

CAP.

BRUXELLA VRBS EST MAGNA & NOBILIS BRABANTIAE. In hac hospitale est pauperum praesepia charitatis & religione praelarum. In isto sutor quædam fuit multo labore satago, quæ graui infirmitate detenta, humanis rebus exempta est. Cumque ab hora diei tertia usque post vespertas mortua iacuisset, reuixit subito, & erexit se, conuocatisque sororibus, & omnibus, qui praesentes erant, dixit: Virginalem illum exercitum Colonien. viuens quotidie venerata sum, & earum precibus nunc ab expiatorijs pœnis liberata, & ab hoc ad uitam redire compulsa sum, ut omnibus earum memoriam dignè habetibus affutura in morte suffragia nunciarem, dummodo è vita tales testimonio reddo spiritum iterato. Atque ita denuò defuncta quieuit. Simile quiddam à validè fidedignis referri crebro audiui de quodam viro, qui dum deuotius Deo seruire inciperet, quotidie Ecclesiam sanctarum undecim milium virginum frequentabat, piecunque illic suas religiosè fundebat. Et si forte Ecclesiam oclusam videbat, in portico ciuidem deuotionis suæ propositum prosequebatur. Tandem cum in extremis esset, & parochus sacramentis Ecclesiasticis infirmum munivimus accessisset, puella quædam cum sodalibus suis in vicinia ægrotantis viri considens, & aeu-

RAR.

LIBER IIII.

459

pingens, vidit reginam quandam inenarrabilis decore & pulchritudine præfulgentem, magno subsequentium virginum comitatu domum eiusdem ægrotantis ingredi, & post modicum inde reuerti: ceteris huius puellæ sodalibus licet ad monitis, vt diligenter intuerentur, nihil horum videntibus. Moxque compertum est: virum cum eo momento defunctum. Qui, vt viuens sacram illum virginalis turma exercitum religiosè honorauit, ita suffragium persentire meruit. Legimus autem multis alijs similia contigisse, vt D. Martinus, Paulo Eremitæ, S. Fursæo, Musæ puellæ, (de qua supra lib. 2. c. 15.) & alijs multis, quos hymnis caelestibus & angelico comitatu ad æternæ calotum gaudia deduci viderunt illi, quos Deus hac felici visione dignatus est.

Wilhelmus Lindanus Episcopus Ruræmundensis lib. 2. cap. 2. De fugiendis idolis, quomodo ipse D. Lindanus voto D. Apolloniae facto, à dentium dolore, ei frater eius voto D. Machutio facto, à claudicatio-
ne periculo liberatus fit.

CAP. XXXVIII.

CVM me puerum (ne domestica Dei Opt. nostram in familiam collocata ingrato prætereamus silentio) grauius gingiuarum contipisset dolor, pia mater mea (cui cum parentibus omnibus Deum precor quotidie propitiū) meis cruciatibus afflita, mei libe-
randi à malis causa D. Apolloniae votum fe-

V

cit,

